

[POFORTUNIENIE *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w pofortuniac).

sg A pofortunieni(e). ◇ I pofortunienim.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Poszczęszczenie się, pomyslny obrót spraw:

pofortunienie komu nad kim: Aby thedy bárziew [Izraelczycy] nie rospaczáli o łáfce Bożey nád łobą/ zá pofortunienim Pogánłkiemu ludowi nád nimi/ potrzebá było też przy groźbie á kárności dáć im pociechę. GilPos 264.

W przen:

Zwrot: »mieć pofortunienie«: Mądre ferce á rozumne/ wściąganie od grzechow: á w łprawach łprawiedliwości/ będzie miało pofortunienie. Leop Eccli 3/32 (Linde s.v. pofortunić).

Synonim: poszczęszczenie.

Cf **POFORTUNIĆ, POFORTUNIĆ SIĘ**

KW, MM